

hvormed denne Sag indlededes, at der fra Ministeriet afgives Meddelelser til Pressen om, hvad der har været tilsigtet, eller hvad der har været under Overvejelse, under Forberedelse, men som ikke er blevet til noget, for at Pressen kan bruge dette til Angreb paa Ministeren. De første Meddelelser om denne Affære kan ikke stamme fra andet end en ministeriel Kilde, som direkte eller indirekte har været Pressen til Hjælp. Hvis det har været rigtigt, vil jeg mene, at den gode Presse i Stedet for at honorere en saadan Medarbejder skulde vise ham ned ad Trapperne. Men Forholdet med Hensyn til, hvad der yderligere skete, giver ogsaa Anledning til at sige, at Forholdene naturligvis kan udvikle sig saaledes, at selv om jeg mener, at man godt kan modtage Raad af Folk, der ikke har samme Mening som en selv, kan en Embedsmand være saa fast tilknyttet til et gammelt System, at han ikke vil være særlig egnet til at udarbejde nye Reformplaner; men saa vil der altid kunne findes Udvej til at faa Reformplanerne udarbejdet. Og her er det jo ejendommeligt, at den Embedsmand, som der er Tale om, Professor N. A. Larsens Anskuelse synes mere knyttet til Stivhed og Uniformering og Fastholden ved gamle Former indenfor Skolevæsenet, Eksaminer og saadant, som man hidtil har ment var noget, som Socialdemokraterne havde Sympati for, medens Undervisningsministeren nu har udtrykt Sympati for friere Skoleformer i Tilknytning til oprindelige Venstre-tanker. Ikke desto mindre har man fra Venstres Side saa ubetinget lagt Sympatien paa denne til en vis Stivhed i Skolen knyttede Embedsmand. Den højtærede Ordfører for Venstre har ogsaa fremhævet, at der er tilkendegivet saa stor Sympati for denne Embedsmand. Ja, det er der, men jeg gør opmærksom paa, at de fleste af de Seminarieforstændere, der har udtalt sig om denne Sag, før denne Sympatiadresse kom, sagde, at de var ikke enige med ham i noget som helst, men han var en god og flink Censor, det Hverv udøvede han paa tilfredsstillende Maade. Jeg har derfor det Indtryk, at Undervisningsministeren har haft det Uheld at skabe en Sympati om Professor Larsen, som ikke i Forvejen var til Stede. Det kan for saa vidt siges at være gaaet ganske paa samme

Maade som med „Kong Christian“ — jeg mener Sangen —, som Undervisningsministeren ogsaa skaffede en Sympati, der ikke i Forvejen var til Stede. Det viser, at det gælder ikke blot om at have Ret, men ogsaa om at vælge den rigtige Fremgangsmaade, og her kommer jeg til at tænke paa, at Professor N. A. Larsen, saa vidt jeg ved, blev Censor eller Formand for Censorerne paa et Tidspunkt, hvor hans Forgænger, Professor Kroman, aldeles ikke ønskede at fratrage som Censor og Formand for Censorerne (Modsigelse). Det er blevet mig sagt, at det ligger saaledes, det vil formodentlig den højtærede Undervisningsminister give Meddelelse om. Hvis det er Tilfældet, viser det jo, at Professor Larsen og den daværende Minister har vist større Behændighed med Hensyn til Opnaaelsen af det ønskede Formaal, end den nuværende Minister har gjort, men en endelig Dom om det hele Forhold maa naturligvis, som jeg har sagt, opsættes til den endelige Fremstilling foreligger. Kun skal jeg sige, at den Hjælp, som Ministeren ved denne Lejlighed har faaet af en Del af sin Presse, ikke kan betegnes som en „beskeden kontormæssig Hjælp“, men snarere som en temmelig grovlabbet Bjørnetjeneste.

En anden administrativ Handling af den højtærede Undervisningsminister er gjort til Genstand for Omtale. Det er naturligvis rigtigt, som det er blevet sagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at Initiativet til nationale Spørgsmaals Løsning paa Færøerne bør udgaa fra Færøerne selv og fra det Ting, der er et lovmæssigt Udtryk for den færøske Befolkning paa saadanne Omraader. Men naar indenfor en stor Kreds af den færøske Befolkning, vel $\frac{2}{5}$ af denne, den Opfattelse efterhaanden er trængt igennem, at ethvert Initiativ fra dem paa disse Omraader hernede vil blive mødt med Mangel paa Forstaaelse, ja med Fjendtlighed, saa finder jeg, det er af Betydning, at det vides, at ikke alle Partier hernede regner $\frac{2}{5}$ af Færøernes Befolkning som Rigets fødte Modstandere. Sambandspartiet paa Færøerne har, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtrykke det, paataget sig et stort Ansvar ved at ville forpagte Forholdet til Danmark, deres Ansvar i saa Henseende overfor Færøerne maa de naturligvis tage oppe paa disse Øer, men hernede vil de